

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Inga Kukła

Protokolant: Renata Schurgacz

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa B. G.

przeciwko (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda B. G. kwotę **25.000 zł** (dwadzieścia pięć tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 23.11.2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę **1.464,00 zł** (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt cztery złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 04.07.2016 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda B. G. kwotę 4.847,93 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. zasądza od powoda B. G. na rzecz pozwanego (...) w W. kwotę 1.300,59 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. obciąża częściowo pozwanego (...) w W. niezapłaconymi kosztami sądowymi w kwocie 1.264,00 zł, którą nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa;
5. obciąża częściowo powoda B. G. niezapłaconymi kosztami sądowymi w kwocie 467,66 zł, którą nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa;
6. oddala powództwo w pozostałym zakresie.

I C 688/16

UZASADNIENIE

B. G. wystąpił z pozwem przeciwko (...) z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 36.464 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 35.000,00 zł od dnia 23.11.2014 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia i kwotę 1464 zł tytułem skapitalizowanej renty oraz o zapłatę kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że w dniu 08.04.2014 r. poruszając się rowerem po jezdni został potrącony przez kierującego samochodem. Sprawca wypadku nie posiadał polisy OC, wobec czego za zdarzenie zgodnie z art. 98 ust. 1 pkt 3a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) ponosi pozwy. Powód zgłosił pozwanemu szkodę. Ten w procesie likwidacji szkody wypłacił B. G. kwotę 75.000 zł tytułem zadośćuczynienia. W ocenie powoda wypłacona kwota jest zaniżona wobec doznanych w wyniku obrażeń urazów i krzywdy, jaką wskutek wypadku powód doznał. Na żądaną kwotę składało się żądanie zapłaty zadośćuczynienia (art. 445 §1 k.c.) w wysokości 35.000 zł oraz kwotą 1464,00 zł tytułem skapitalizowanej renty (art. 444 §2 k.c.) z tytułu powiększonych potrzeb. Po wypadku powód

wymagał opieki i pomocy osób trzecich. Pozwany wypłacił już z tego tytułu odszkodowanie w wysokości 1536,00 zł. Żądana kwota została obliczona jako: 60 dni x 5h x 10,00 zł = 3.000 zł – 1536,00 zł wypłacone przez pozwanego.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa przyznając, że dotychczas wypłaciła już na rzecz powoda kwoty tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia opisane w petitum pozwu i jako takie uznaje powyższe fakty za bezsporne. Odnosząc się do zapłaty zadośćuczynienia pozwany stał na stanowisku, że żądanie w tej części jest rażąco wygórowane, niezasadne i nieudowodnione. Pozwany twierdził, że po dokonanej już wypłacie nie wystąpiła nowa krzywda, która wówczas nie była znana, co uzasadniałoby zgłoszone żądanie. Zadośćuczynienie ma w ocenie pozwanego charakter jednorazowy, a powód nie wykazał okoliczności uzasadniających wypłatę po raz kolejny dodatkowych kwot zadośćuczynienia. Pozwany **zakwestionował rozmiar, charakter i następstwa szkody** oraz okoliczności wskazane w pozwie np. ograniczenia w codziennym funkcjonowaniu, aby uzasadniały przyznanie mu dodatkowej kwoty zadośćuczynienia. W toku likwidacji szkody **komisja lekarska orzekła 36% uszczerbek** na zdrowiu powoda z uwagi na doznane urazy. Pozwany argumentował, że pozwany przedłożył dokumentację lekarską za 2014 r., co wskazywać by mogło, że **leczenie po tym okresie się zakończyło**, podczas gdy powołuje się na dalsze lata. Pozwany zakwestionował także roszczenie o zapłatę skapitalizowanej renty z tytułu zwiększonych potrzeb, albowiem powód nie wykazał, aby opieka za którą domaga się zapłaty była konieczna i potrzebna, a przynajmniej w takim wymiarze jak wskazana w pozwie. Pozwany zakwestionował wysokość stawki przyjętej przez powoda jako wygórowanej, jak też nie wykazał, że nie mógł skorzystać z darmowej lub refundowanej przynajmniej w części opieki świadczonej przez PCK, Caritas, Ośrodek Pomocy Społecznej – jeśli istniała konieczność sprawowania takiej opieki. Pozwany zakwestionował również żądanie zapłaty odsetek, powołując się na otrzymane z opóźnieniem akta szkody od zakładu ubezpieczeń likwidującego szkodę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. G. w dniu 08.04.2014 r. poruszając się rowerem po jezdni w miejscowości G. został potrącony przez kierującego samochodem marki O. (...) o nr rej. OK. (...). Sprawca zdarzenia uciekł z miejsca wypadku i nie udzielił powodowi pierwszej pomocy. Nie posiadał też polisy OC. Powód po potrąceniu leżał na poboczu, zaś jego rower znajdował się w rowie kilka metrów dalej. O zdarzeniu zostało poinformowane pogotowie wypadkowe oraz policja przez przejeżdżających samochodem innych użytkowników drogi. Przybyłe na miejsce zdarzenia pogotowie stwierdziło, że poszkodowany B. G. znajduje się w stanie bezpośrednio zagrażającym jego życiu i z uwagi na pogarszający się stan zostanie przekazany w drodze innej załodze pogotowia ratunkowego. Powód nieprzytomny, z ostrymi objawami ze strony klatki piersiowej i brzucha, we wstrząsie, z dużym otarciem skóry na głowie, obu podudzi, widocznymi skrzepami krwi w zakresie ust i nosa został przewieziony do SP ZOZ w K.. Pacjent przyjęty z objawami wstrząsu urazowego wielonarządowego poddany został intensywnemu postępowaniu diagnostyczno – leczniczemu i niezwłocznie wykonano zabieg operacyjny polegający na drenażu prawej jamy opłucnowej z powodu odmy urazowej oraz laparotomii zwiadowczej. Bezpośrednio po zabiegu B. G. został przekazany na Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii z rozpoznaniem: wstrząsu urazowego w wyniku potrącenia przez samochód osobowy, urazowej odmy prawostronnej opłucnowej – stan po drenażu klatki piersiowej, ostrej niewydolności oddechowej, złamania kości ramiennej prawej, złamania obu podudzi / trójkostkowego prawego i trzonu lewego/. Na OIT powód przebywał do 22.04.2014 r. Wobec powoda zastosowano leczenie w postaci: respiratoroterapii z powodu stłuczenia płuc, tlenoterapii, drenażu opłucnowego. Zastosowano ponadto leczenie farmakologiczne, w tym także antybiotykoterapię o szerokim spektrum oraz doszło do przetoczenia krwi. Ponadto dnia 11.04.2016 r. w warunkach bloku operacyjnego dokonano u powoda repozycji złamań. Dokonano zespolenia złamania wielofragmentowego kości piszczelowej gwoździem śródszpikowym blokowanym typu T. T., wykonano zespolenie złamania trójskokowego goleni prawej 4 śrubami. W dniu 17.04.2014 r. chorego rozintubowano. Dnia 18.04.2016 r. usunięto dren opłucnowy. Po przeprowadzeniu operacji powoda odwiedził sołtys miejscowości, w której B. G. mieszkał. Z powodem można było nawiązać kontakt, ale kontakt tylko wzrokowy, ponieważ nie było kontaktu słownego. Pacjenta przytomnego, stabilnego krążeniowo i oddechowo przekazano do dalszego leczenia na Oddział Urazowo – Ortopedyczny, gdzie założono wyciąg szkieletowy za piętę obu podudzi. Na oddziale podawano B. G. leki przeciwbólowe i wdrożono profilaktykę przeciwzakrzepową. Po opuszczeniu szpitala w dniu 30.04.2014 r. B. G. został przekazany do Domu

Opieki w J.z zaleceniem łóżkowego trybu życia, zakazu obciążania obu kończyn dolnych, po 3 miesiącach od operacji planowanym usprawnieniem w (...)K.. Po opuszczeniu szpitala (...)korzystał z wózka inwalidzkiego. W dacie wypadku powód miał 53 lata.

Bezsporne, a ponadto dowód z akt szkody płyta CD k.108 : notatka urzędowa policji z 09.04.2014 r. k. 21, karta informacyjna leczenia szpitalnego z 22.04.2014 r. k.23-26 (35-39), badanie TK głowy z 09.04.2014 r. k.22 (41), karta informacyjna leczenia szpitalnego – tryb nagły z dn. 08.04.2014 r. k.30,31, historia pielęgnowania k.32, historia choroby ogólna k.33-34, konsultacja ortopedyczna k.42, historia choroby k.42'-45, karta obserwacji lekarskiej i epikryza k.46-47, skierowanie do szpitala k.48, karta informacyjna leczenia szpitalnego z dn. 30.04.2014 r. k.49-50 (58-59), karta obserwacji lekarskich k.51, świadoma zgoda na zabieg diagnostyczny/operacyjny ze znieczuleniem k.52, karta zabiegu operacyjnego k.53, historia choroby – klinika ortopedyczna k.54-55, historia zdrowia i choroby (...) Przychodni (...) k.56-57, zeznania świadka M. F. k.

B. G.na mocy umowy zwartej w dniu 28.04.2014 r. w P.pomiędzy Domem Pomocy Społecznej w J.a Gminnym (...)w P.od dnia 30.04.2014 r. do dnia wyjazdu na rehabilitację do (...) Centrum (...)w K.uzyskał niepieniężne świadczenie pomocy społecznej w postaci pobytu i usług w Domu Pomocy Społecznej w J.. Udzielane świadczenia obejmowały całodobową opiekę i pielęgnację oraz zaspokajanie niezbędnych potrzeb bytowych, pomieszczenie, wyżywienie odpowiednie do stanu zdrowia podopiecznego, organizację czasu wolnego, leki, środki higieny osobistej, przynajmniej raz w tygodniu obowiązkową wizytę lekarza, a w razie konieczności częściej. Zgodnie z §3 umowy оплата miesięczna za pobyt w domu pomocy społecznej wynosiła 2.700 zł miesięcznie, z czego B. G.w imieniu własnym miał wpłacać kwotę stanowiącą 70% kwoty jego dochodu nie mniej niż 438,54 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie miał regulować (...).

Bezsporne oraz dowód: umowa o udzielenie całodobowych świadczeń pobytu i usług w (...) w J. k. 19-20, karta informacyjna leczenia szpitalnego z dn. 30.04.2014 r. k.49-50, zeznania świadka B. Z. k.241'-242' e-protokół rozprawy z dn. 15.09.2016 r. min. 00:04:50-00:34:19, pismo z dn. 18.07.2016 r. k.238

W dniach od 01.07. do 03.07.2014 r. B. G. ponownie został przyjęty do SP ZOZ w K. na Oddział Urazowo – Ortopedyczny w celu usunięcia 2 śrub z więzozrostu piszczelowo – strzałkowego dalszego. Zabieg wykonano w dniu 02.07.2014 r.

Bezsporne, a ponadto dowód z akt szkody płyta CD k.108 : karta informacyjna leczenia szpitalnego z dn. 03.07.2014 r. k.28 (61), skierowanie do szpitala k.60, zlecenie na transport sanitarny k.62

W okresie od 13.08-03.09.2014 r. powód przebywał w (...) Centrum (...) w K., w którym poddany został postępowaniu kompleksowemu w celu poprawy stanu funkcjonalnego, wydolności i nauki oraz estetyki chodu. W placówce zrealizowano założony plan opieki. Powód został wypisany z zaleceniem kontynuacji wyuczonych ćwiczeń w warunkach domowych. Powód utykając mógł poruszać się o kulach. Po zakończeniu rehabilitacji B. G. znowu został przewieziony do (...) w J., gdzie łącznie przebywał 7 miesięcy. Od momentu wypadku do chwili powrotu powoda do jego domu upłynął rok czasu.

Bezsporne, a ponadto dowód z akt szkody płyta CD k.108 : karta informacyjna leczenia szpitalnego (...) w K. k.63, zeznania świadka M. F. k. zeznania świadka B. Z. k.241'-242' e-protokół rozprawy z dn. 15.09.2016 r. min. 00:04:50-00:34:19

B. G.zgłosił szkodę za pośrednictwem (...) SAdo (...) Po przeprowadzeniu postępowania szkodowego pozwany wypłacił w 2015 r. poszkodowanemu kwotę łącznie 75.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz odszkodowanie w wysokości 1536,00 zł w formie skapitalizowanej renty z tytułu powiększonych potrzeb. Powód mieszka samotnie, nie posiada żadnej rodziny bezpośredniej. Dalsi krewni mieszkają za granicą; dowiadywali się o stan zdrowia powoda, ale go nie odwiedzili. Po wypadku B. G.skarżył się, że chciał wrócić bardzo do siebie do domu. Po powrocie do domu opiekę nad powodem sprawowali pracownicy (...). Odwiedzali go sukcesywnie. Codzienną pomoc dla powoda świadczyli sąsiedzi. Powód boi się samochodów. Przed wypadkiem powód jeździł motorowerem, obecnie już z niego nie korzysta. Rowerem także nie jeździ, natomiast prowadzi go po to, aby nie nosić w rękach zakupów. Przed wypadkiem powód

najmował się do wszelkich prac ogrodniczych, bielenia ogródków, odchwaszczania, prace wykonywał bardzo chętnie, często jeździł do D., do pana bez nóg któremu pomagał w pracach przy domu. Za wykonane czynności nie pobierał pieniędzy, ale w zamian dostawał jedzenie, niekiedy mógł zrobić pranie. Obecnie tych prac nie wykonuje. Przed wypadkiem przebywał już na rencie. Nadal powód mocno utyka, nie jest w stanie przejść znacznych odległości, porusza się między domem, a sklepem w swojej wsi. Sołtys woził powoda na rehabilitację przez okres dwóch tygodni po dwa razy do miejscowości P.jak również do lekarzy specjalistów do R.. Trzykrotnie woził go także do K.i jeden raz do R.. Pieniądze z odszkodowania sołtys wsi przeznaczył na remont domu powoda. Powód przed wypadkiem gromadził w domu różne przedmioty, które dawali mu ludzie. Powód to gromadził, przyjmował. Zostały wyremontowane podłogi, położono panele, ściany zostały obite regipsami, podobnie sufity. Została wykonana łazienka, zamontowano prysznic w miejsce wanny, a w kuchni zamontowano nowy piec. Mieszkańcy wsi zorganizowali zbiórkę mebli dla powoda. Dotyczyło to także naczyń, odzieży. Raz w miesiącu mieszkanki wioski zobowiązały się wysprzątać powodowi generalnie mieszkanie, a posiłki przygotowuje sam. Przez pierwsze tygodnie po powrocie do domu na zmianę sąsiedzi robili zakupy i dostarczali mu gotowe posiłki. Powód po powrocie z K.nie wymagał osobistej opieki dotyczącej higieny dnia codziennego czy ewentualnie medycznej. Po powrocie do domu powód korzystał raz w tygodniu z pomocy Domu Opieki Społecznej w J., gdzie chodził się kąpać, ogolić, ostrzyć. Te usługi nie były płatne. Ubranie oddawał do prania jednej z mieszanek tej wsi i tak czyni do tej pory, ponieważ nie ma pralki. Wszyscy mieszkańcy wioski świadczą B. G.pomoc bezpłatnie. Przed wypadkiem powód pobierał rentę z powodu likwidacji pracy, do której nabył uprawnienia w wysokości około 600 zł miesięcznie. Obecnie powód nie korzysta z pomocy finansowej. Od wypadku nie jest w stanie rąbać drzewa, przynieść węgla, zrobić większych zakupów. Do tej pory B. G.odczuwa ból w kolanie, kostce, nodze i barku prawej ręki. Do cięższych prac potrzebuje pomocy drugiej osoby. Powód w domu sprząta sobie sam, także posiłki sporządza samodzielnie. Ból pojawia się od czasu do czasu zawłaszcza na zmianę pogody. Powód przyjmuje tabletki przeciwbólowe. Pozostałe pieniądze otrzymane od ubezpieczyciela są zgromadzone na koncie bankowym. Powód nigdy nie ubiegał się o pomoc w formie usług opiekuńczych.

Dowód: akt szkody płyta CD k.108, zeznania świadka M. F. k. zeznania świadka B. Z. k.241'-242' e-protokół rozprawy z dn. 15.09.2016 r. 00:04:50-00:34:19, przesłuchanie B. G. w charakterze powoda k.242'-244 e-protokół rozprawy z dn. 15.09.2016 r. min. 00:36:29-01:07:54, pismo (...) k.239.

U powoda w następstwie przebytego urazu czaszkowo – mózgowego wystąpiły objawy lękowe – boi się samochodów, nocy, ciemności. Powód jest słaby, źle sypia, boi się wszystkiego. U powoda występuje zespół pourazowy po przebyłym urazie czaszkowo mózgowym, kwalifikowany do procentowego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. W zakresie nerwów czaszkowych nie doszło do zmian. U powoda nastąpiło trwałe uszkodzenie płuc. Uszczerbek trwały z tego tytułu stanowi 10%. Po doznanym urazie nie występują już negatywne skutki, rokowania są dobre, powód na płaszczyźnie pulmonologicznej uzyskał pełną sprawność fizyczną. Nie powinny występować żadne odległe powikłania doznanego urazu płuc, nie wymaga rehabilitacji układu oddechowego, nie wymaga leczenia pulmonologicznego i go nie stosuje. Proces leczenia został zakończony. Obecnie powód nie doznaje ograniczenia w życiu codziennym z powodu urazu płuc. Nie zachodzą zwiększone potrzeby życiowe z powodu urazu płuc. Stan pulmonologiczny powoda jest dobry. Na płaszczyźnie ortopedycznej silne dolegliwości bólowe powód odczuwał przez okres 3 miesięcy. W okresie 9 miesięcy od wypadku powód był całkowicie uzależniony od pomocy innych osób i nie uczestniczył w życiu codziennym i społecznym. Do chwili obecnej powód jest osobą wycofaną, nie angażującą się na co dzień. Nadal chce korzystać z rehabilitacji, czuje się niezdolny do prostych prac fizycznych. Rokowania co do uzyskania pełnej sprawności fizycznej nie są możliwe a uszczerbek ortopedyczny ma charakter trwały. U powoda należy wykonać zabiegi operacyjne usunięcia dalszych metalowych elementów użytych do stabilizacji złamań i nie ma całkowitej pewności, że nie dojdzie do powikłań podczas tych zabiegów operacyjnych, zwłaszcza, że dotyczy to obu kończyn dolnych i ramienia prawego. Ponadto do zabiegu użyto gwoździ śródszpikowych zwykłych mających negatywny wpływ na funkcje stawów. Istnieje potrzeba dalszej okresowej rehabilitacji powoda. Powód wymagał opieki osób trzecich przez okres 3 miesięcy od wypadku z wyjątkiem pobytu w szpitalach przez 12 godzin dziennie. Po tym okresie wymagał pomocy przez 4 godziny dziennie przy podejmowaniu podstawowych czynności życiowych (utrzymywanie higieny ciała, przygotowanie posiłków, przemieszczanie się w obrębie mieszkania i poza) przez okres kolejnych 6 miesięcy. Uszczerbek na zdrowiu na płaszczyźnie ortopedycznej wynosi 37%. Ograniczenia sprawności organizmu wykluczają

badanego z dorywczej pracy fizycznej. U powoda występują zaniki mięśniowe podudzia lewego. Ponadto posiada blizny pooperacyjne okolicy stawu kolanowego lewego po wprowadzeniu elementów stabilizujących kończyny. U powoda występuje ograniczenie ruchomości stawu kolanowego oraz mierne ograniczenie ruchomości stawu skokowego. Proces leczenia ortopedycznego nie został zakończony.

Dowód: opinia biegłego sądowego neurologa K. H. k.263-266, opinia biegłego sądowego pulmonologa A. B. k.281-285, opinia biegłego sądowego ortopedy J. B. k.299-305

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Podstawa prawna zapłaty zadośćuczynienia za doznane krzywdy i ból wyrażona została w art. 444 i 445 k.c.

Ustalenia faktyczne w sprawie, poddanej ocenie Sądu Rejonowego, zastały poczynione w oparciu o dowody z dokumentów prywatnych, zeznania świadków M. F., B. Z., zeznania powoda B. G., które sąd ocenił jako wiarygodne, nie wykluczające się wzajemnie. Ponieważ pozwany kwestionował obowiązek wypłaty zadośćuczynienia w wyższej kwocie jako nieuzasadniony w świetle okoliczności sprawy jak i wysokość żądanej kwoty, zachodziła konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłych lekarzy: ortopedy, neurologa i pulmonologa. Sporządzone opinie na użytek sprawy w sposób szczegółowy i wyczerpujący pozwoliły ustalić zakres doznanych przez powoda urazów w wypadku z dnia 08.04.2014 r. ich wpływu na stan zdrowia powoda, wywołania trwałych następstw w zdrowiu powoda, wielkości trwałego uszczerbku na jego zdrowiu oraz innych negatywnych skutków na zdrowiu oraz funkcjonowaniu powoda po wypadku.

Odnosząc się do żądania z tytułu zadośćuczynienia stwierdzić należy, że podstawą żądania z art. 445 jest doznana krzywda niemajątkowa w postaci ujemnych przeżyć związanych z cierpieniami psychicznymi i fizycznymi pokrzywdzonego. Należy podkreślić, że orzekanie o wysokości zadośćuczynienia, z zachowaniem postulatu „odpowiedniości” wyrażonego wprost w przepisie art. 445 § 1 k.c., należy do swobodnego uznania sądu. Atrybut swobody orzekania o wysokości zadośćuczynienia wynika z faktu, iż nie istnieją żadne zobiektywizowane, ustawowo określone kryteria pozwalające sądowi na rozstrzygnięcie o zadośćuczynieniu we wprost określonych przedziałach pieniężnych. Zakres zadośćuczynienia, o którym mowa w art. 445 § 1 k.c., winien być odpowiedni przede wszystkim do rozmiaru doznanej krzywdy, a nadto realizować jego zasadniczą kompensacyjną funkcję. Mając natomiast na uwadze rolę zadośćuczynienia, należy wziąć pod uwagę to, aby stanowiło ono odczuwalną wartość ekonomiczną, a jednocześnie nie było nadmierne. (por. wyrok z uzasadnieniem Sądu Okręgowego w Sieradzu z 2014-01-15 sygn. I Ca 476/13 -). Ustalenie wysokości zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę zależy więc w szczególności od oceny całokształtu okoliczności, w tym rozmiaru doznanych cierpień, ich intensywności, trwałości czy nieodwracalnego charakteru, przy uwzględnieniu indywidualnych okoliczności danego przypadku. Przy ustalaniu rozmiaru cierpień i ujemnych doznań psychicznych Sąd uwzględnia przede wszystkim zobiektywizowane kryteria oceny. Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż odmowa zasądzenia zadośćuczynienia powinna być zatem oparta na obiektywnych podstawach, co oznacza, że muszą wystąpić obiektywnie weryfikowalne przesłanki wskazujące na brak krzywdy w danym wypadku lub jej znikomość.

Z uwagi na powyższe sąd stwierdził, że przyznana dotychczas kwota zadośćuczynienia, nie obejmuje rozmiaru wszystkich urazów powstałych na zdrowiu powoda, ich wpływu na obecne życie powoda niemalże w każdym aspekcie zarówno psychicznym jak i fizycznym. Nie jest więc adekwatna do rozmiaru negatywnych przeżyć psychicznych i fizycznych powoda wywołanych doznanymi urazami. Stanowisko sądu wynika z dokonanej oceny i analizy akt szkody. Nietrudno wysnuć wniosek, że pozwany swoją decyzję oparł wyłącznie na dokumentacji medycznej obejmującej leczenie oraz rehabilitację powoda, wychodząc z błędnego założenia, że przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia tylko dokumentacja winna stanowić o wysokości przyznanej rekompensaty za krzywdy psychiczne i fizyczne. Wbrew stanowisku pozwanego, sąd uznał, iż w tym konkretnym przypadku nie można było przyjąć -mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy- że proces leczenia i rehabilitacji został zakończony. Z opinii biegłych sądowych lekarzy powołanych do sprawy wynika jednoznacznie, że powód wymaga zarówno dalszego leczenia jak

i niewykluczona jest dalsza rehabilitacja z uwagi na poważne komplikacje zdrowotne powoda wywołane właśnie urazami powypadkowymi. Zakres obrażeń powoda był wielonarządowy. I o ile na płaszczyźnie pulmonologicznej powód już nie wymaga dalszego leczenia (proces leczenia był skomplikowany i długotrwały) to ortopedycznie ten proces nie został zakończony. Powód miał uszkodzone dwie kończyny dolne oraz rękę, czekają go kolejne bolesne zabiegi operacyjne. W przyszłości należy usunąć dalsze metalowe elementy użyte do stabilizacji złamań i nie ma przy tym całkowitej pewności, że nie dojdzie do powikłań podczas tych zabiegów, zwłaszcza, że dotyczy to obu kończyn dolnych i ramienia prawego. Ponadto, do zabiegu użyto gwoździ śródszpikowych zwykłych mających negatywny wpływ na funkcje stawów. Istnieje potrzeba dalszej okresowej rehabilitacji powoda. Rokowania co do uzyskania pełnej sprawności fizycznej nie są możliwe a uszczerbek na zdrowiu wywołany złamaniami kości mają charakter trwały. Podkreślić należy, że decyzje co do stanu zdrowia powoda i wysokości wypłaconego zadośćuczynienia strona pozwana wydała w 2015 r., natomiast badanie powoda w ramach niniejszego postępowania odbyło się w 2017 r. tj. 3 lata od wypadku i 2 lata od wypłaty zadośćuczynienia przez pozwanego. Jak wykazuje postępowanie dowodowe, pomimo upływu tak znacznego czasu, nadal istnieje konieczność wykonania zabiegów operacyjnych. Proces leczenia powoda nie został zakończony, a zatem przyjęte założenie przez pozwanego w dacie wydania decyzji co do stanu zdrowia powoda winno ulec zmianie. Lekarze orzecznicy powołani w trakcie likwidacji szkody uznali stan zdrowia powoda za stabilny i że nie wymaga on dalszej rehabilitacji czy leczenia. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie przeczy zarzutom strony pozwanej. Sądu nie neguje stanowiska strony pozwanej, która twierdzi, że wypłata zadośćuczynienia ma charakter jednorazowy. Świadczenie to jednak powinno w pełni rekompensować doznane urazy na zdrowiu w każdym wymiarze i fizycznym i psychicznym. Ewentualne dalsze przyznanie w wyniku procesu sądowego zadośćuczynienia nie stanowi bowiem innego, dodatkowego świadczenia, ale jest efektem weryfikacji stanowiska ubezpieczyciela, który swojej oceny dokonał pomijając niektóre ważne okoliczności, które należy brać pod uwagę przy ustalaniu realnej wielkości zadośćuczynienia i traktując każdy przypadek indywidualnie. W dacie wydawania decyzji pozwany nie uwzględnił negatywnego wpływu urazów powypadkowych na zdrowie psychiczne powoda powodujące całkowitą zmianę jego obecnego życia. Tymczasem, mimo upływu dwóch lat od wydania przez pozwanego decyzji do chwili obecnej powód jest osobą wycofaną, nie angażującą się na co dzień, niezaradną życiowo. Nadal powinien korzystać z rehabilitacji, czuje się osłabiony i jest niezdolny do prostych prac fizycznych. Brak rokowania co do uzyskania pełnej sprawności fizycznej. U powoda wystąpiły objawy lękowe, do chwili obecnej powód boi się samochodów, nocy, ciemności. Powód jest osłabiony, źle sypia, boi się wszystkiego. U powoda występuje zespół pourazowy po przebyłym urazie czaszkowo mózgowym, kwalifikowany do procentowego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Nie można z pola widzenia tracić faktu, że powód jest osobą samotną, nie posiadającą żadnej bliskiej rodziny, uzyskaną pomoc otrzymał dzięki wsparciu sąsiadów i sołtysa wsi, w której mieszka. Powód nie może już jeździć na rowerze, ani też wykonywać prac dorywczych, które zapewniały mu kontakt ze społecznością lokalną oraz stanowiły dodatkowe źródło utrzymania w formie finansowej lub rzeczowej (otrzymanie jedzenia). Do chwili obecnej powód przyjmuje leki przeciwbólowe. Ponadto, jak ustalił sąd, stopień bólu powoda po wypadku był znaczny i utrzymywał się przez okres 3 miesięcy od zdarzenia. Pozwany przedmiotowej opinii nie zakwestionował. Ustalając wysokość zadośćuczynienia nie można było pominąć czasu utrzymywania się silnego bólu wywołanego urazami powypadkowymi. wypadku. Sąd miał na uwadze i to, że do domu, do którego tęsknił B. G. powrócił dopiero po około roku czasu, przebywając przez cały ten okres w różnych placówkach medycznych i opiekuńczych. W ocenie sądu, uwzględniając obecny zły stan zdrowia powoda wywołany urazami powypadkowymi, intensywność i długotrwałość doznanego bólu, czas leczenia, rehabilitacji, uciążliwości w życiu powoda wywołane rozstrojem zdrowia, brak samodzielnej egzystencji w tym okresie, konieczność korzystania z pomocy innych osób do chwili obecnej, brak rokowań co do poprawy zdrowia i uzyskania jego stanu sprzed wypadku, trudności, które pojawiły się w samodzielnym funkcjonowaniu powoda i które utrzymują się do chwili obecnej, radykalna zmiana w życiu powoda także w kontaktach z innymi osobami, ograniczona swoboda w poruszaniu się, brak możliwości korzystania z roweru, motoroweru, dalsze leczenie i rehabilitacja uzasadniają wypłatę zadośćuczynienia w kwocie adekwatnej do stopnia doznanych krzywd fizycznych i psychicznych. Istotą zadośćuczynienia pieniężnego jest przede wszystkim złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych, zarówno już doznanych jak i tych, które mogą pojawić się w przyszłości. Niewątpliwie u powoda wystąpił uszczerbek na zdrowiu w postaci naruszenia wielonarządowego sprawności organizmu, a jego skutki powód będzie odczuwała w przyszłości. Sąd nie uwzględnił zarzutu, że pozwany ustalił już procentowy uszczerbek na zdrowiu powoda. Podkreślić należy, że przy wyliczaniu wysokości zadośćuczynienia niedopuszczalne jest też

stosowanie jakichkolwiek mechanizmów, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 5 października 2005 roku (I PK 47/05, M. P. Pr. (...)), wskazując, że „procentowo określony uszczerbek służy tylko jako pomocniczy środek ustalania rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia. Należne poszkodowanemu (pokrzywdzonemu czynem niedozwolonym) zadośćuczynienie nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentu uszczerbku na zdrowiu”.

W tym stanie rzeczy sąd uwzględnił roszczenie o zapłatę kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia oddalając żądanie w pozostałym zakresie. Jak wykazało postępowanie dowodowe powód powrócił do domu, który wyremontowali sąsiedzi, podjął samodzielne wiele czynności związanych z normalnym codziennym funkcjonowaniem. Nadal jednak wymaga pomocy innych osób ponieważ nie wszystkie czynności jest w stanie wykonać z powodu obecnego stanu zdrowia. Mając na uwadze stan zdrowia powoda po wypadku, czas trwania leczenia, rehabilitacji oraz stopień uszczerbku na zdrowiu powoda wywołany urazami doznanymi w wypadku, brak samodzielnej egzystencji po zakończeniu leczenia szpitalnego i rehabilitacji, brak możliwości wykonywania wielu czynności jak chociażby pranie, noszenie ciężkich przedmiotów, w tym zakupów, sprzątania, przygotowywania opału do pieca, sąd nie ma żadnych wątpliwości, iż wymagał pomocy i opieki ze strony innych osób. Sąd zastosował stawki obowiązujące na poziomie w gminie, w której powód mieszka i uwzględnił roszczenie w tym zakresie w pełni. Strona pozwana nie wykazała dowodowo, iż stan faktyczny był inny a opieka nie była konieczna i celowa. Pozwany nie wykazał również, iż ustalona zwyczajowo stawka godzinowa za opiekę na tym terenie obowiązuje w innej, niższej kwocie.

Sąd uwzględnił ponadto na podst. art. 444 §2 k.c. żądanie co do obowiązku zapłaty odszkodowania tytułem skapitalizowanej renty za pomoc osób trzecich po wypadku, albowiem jak ustalił sąd, pomoc ta była świadczona nieodpłatnie wyłącznie w ramach pobytu w szpitalu i ośrodku rehabilitacyjnym. Za pobyt w placówce Domu Opieki Społecznej powód będzie musiał częściowo zapłacić. Mając na uwadze fakt, że wymagał on bez wątpienia opieki osób trzecich przez okres 3 miesięcy, nie miał możliwości uzyskania jej od osób bliskich, gdyż jest osobą samotną, a także fakt, że wysokość jego renty wynosiła 600 zł, zgłoszone w tym zakresie żądanie odpowiada uzasadnionym i udowodnionym potrzebom powoda.

Odsetki od kwoty uwzględniającej powództwo zasądzone zostały w oparciu o art.481 § 1 k.c. i art. 359 § 1 i § 2 kc w zw. z art. 817 k.c. Termin początkowy zasądzenia odsetek od kwoty 1464,00 zł nastąpił po okresie od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, po którym mógł on po zapoznaniu się ze zgłoszonym roszczeniem uznać je i wypłacić powodowi żadaną kwotę.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia art. 98 k.p.c. oraz art. 100 k.p.c. Sąd ustalając koszty procesu miał na uwadze stopień utrzymania się stron z ich stanowiskiem procesowym Powód, wygrał postępowanie w 73%, pozwany w pozostałym zakresie. Zatem pozwany z uwzględnieniem stopnia wygranej powoda zapłacił na jego rzecz z tego tytułu koszty obejmujące opłatę sądową wraz z kosztami pełnomocnictwa (wynagrodzenie pełnomocnika oraz opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa) w łącznej wysokości 4.847,93 zł, natomiast od powoda B. G. na rzecz pozwanego (...)w W.sąd zasądził kwotę 1.300,59 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Koszty opinii wyniosły 1731,66 zł które zostały wydatkowane ze Skarbu Państwa. Mając na uwagę częściowe uwzględnienie żądań należało pozwanego (...) w W.obciążyć częściowo (w 73%) niezapłaconymi kosztami sądowymi w kwocie 1.264,00 zł, natomiast powoda B. G.obciążyć częściowo niezapłaconymi kosztami sądowymi w kwocie 467,66 zł które sąd nakazał ściągnąć od stron na rzecz Skarbu Państwa.